

Inspreek tekst:

De brief die ik u gisteren heb toegezonden heeft u allen tot zich kunnen nemen. Het lijkt me dat de inhoud daarvan voor zich spreekt. Die ga ik dan - met uw goedvinden - niet nog eens voorlezen.

In 2015 is er door de landelijke overheid het dossier decentralisatie WMO over de schutting gegooid. De decentralisatie binnen het sociaal domein, dat voor een deel is gebaseerd op het uitgangspunt dat het gemeentebestuur beter in staat zou zijn om de belangen en vermogens van de eigen burgers in kaart te brengen en daarop een adequaat ondersteuningsniveau te definiëren

Maar waar decentralisatie dus democratischer zou moeten zijn, en het een kosten besparing op zou moeten leveren is het resultaat geworden wantrouwen en tegelijk afhankelijkheid. En dat niet alleen omdat de landelijke overheid er gelijk minder geld bij deed, ook werd de democratische controle van de raad, een lekenbestuur zagezegd meer afhankelijk van de ambtenarij en het college. Een ongelijk speelveld. Raadslid zijn is een bijbaan, ambtenaren en het college fulltime.

De controlerende en kaderstellende taak van de raad werd daarmee feitelijk ondermijnd. Terwijl binnen de organisatie de expertise ook nog niet op orde was. En vervolgens kwam de landelijke overheid ook nog eens met wettelijke verplichtingen en werd een abonnement structuur - die kostenverhogend werkte - ingevoerd.

En dat - en dan wordt het wat technisch - terwijl Enschede nog in een periode zat van leren en beleid ontwikkelen. Dat is ook een periode waarin je vanuit het rijk de gelden via een zogenaamde integratie uitkering ontvangt. Deze periode van integratie uitkering is bedoeld om beleid te maken en onderbouwd aan te tonen richting rijk dat er bijvoorbeeld te weinig geld is om de uitvoering op een juiste wijze te doen. Je moet dus als lokale bestuurders een gevecht voeren met de Haagse regenten.

En of dat nu wel of niet is gedaan. Feit blijft, los van het geld. De

handelswijze van het bestuur is niet integer. Er wordt gekozen voor de weg via kwetsbare mensen. Mensen die hulpafhankelijk zijn en die gezien de leeftijd en leefsituatie van velen zelfs voor de hulpvraag en beroep afhankelijk zijn van anderen. Is dat de betrouwbare overheid?

In de memo stelt de Wethouder dat de CIZ worden gehanteerd. Dit is echter bezijden de werkelijkheid en incompleet. Het gaat immers om een tijdsindicatie toevoegen. Waarbij er dan nu ook nog wordt gezegd tegen de zorgaanbieder; ga zelf differentiëren. Daarmee dwing je de zorgaanbieders dus elke objectieve norm los te laten. Leg je de verantwoordelijkheid bij de zorgaanbieder neer. En daarvan heeft de rechter als gezegd: dit mag niet. En daarvan zegt ook dit rapport terecht: dit mag niet.

En wat betreft wijkwijzers. Over de proef met de XXL wijkwijzers is zover ik weet nog niets bekend. Dat zal lijkt me eerst moeten worden gedaan. Nu zijn het bij de wijkwijzers nog teveel de welwillende vrijwilligers. Daar zal dus ook de professional zijn werk nog moeten doen en zal er geëvalueerd moeten worden.

Je ziet dus dat telkens de randen worden opgezocht, beantwoording incompleet en weinig transparant en wordt nog steeds de uitspraak van de CRvB genegeerd.

Het rapport van Berenschot en de rekenkamer zijn duidelijk:

- Onvoldoende rechtszekerheid en het differentiëren gebeurt onjuist
- Zowel bestuurlijk als op uitvoering is er nogal een en ander op te merken
- Zou je als raad alsnog een extra juridische willen, lijkt me totaal overbodig gezien de gerechtelijke uitspraken. Maar je kunt een motie maken.
- En ik zou als raad mij gaan beraden hoe je de regie terugneemt. Maar dat geldt niet alleen voor de ondersteuning huishouden.

Wat mij betreft zou de vraag nu moeten zijn: wat wil je zijn? Een raadslid, partij vertegenwoordiger of toch volksvertegenwoordiger? Die keuze is aan u! Ik zou zeggen: veel wijsheid.